

listih, vsi kmetovalci iz Celja po pošti nakanen ves denar za seno in slamo, ki so jo oddali še pod staro državo. Ustmene ali pismene intervencije pri Zadružni Zvezi v Celju v tej zadevi so torej brezpomembne ter povzročajo le stroške in zamudo časa. Prosimo zlasti županstva, da svojim občanom v navedenem smislu celo zadevo pojasnjujejo.

Zadružna Zveza v Celju kot dosedanja SHS Poslovalnica za krmila v Celju.

Uradniški konzum v Ptuj se je nameraval ustanoviti iz takozvanega vojaškega konzuma „Last“. Sedaj pa se ne sliši ničesar več, ali bo ta konzum res obstajal ali je zamrl. Denarne zaloge je nekaj tu; to bi naj bil osnovni kapital; tako se je reklo svoječasno pri Narodnem svetu in izvolil se je celo pripravljalni odbor. Uradniške družine so na ustanovitvi konzuma zelo interesirane. Želijo, da se spravi čimprej konzumno vprašanje v pravi tir ter enkrat glasno označi, ali bo konzum obstajal ali ne, ker se sedaj govori, da se bo še ta konzum, ki je dosedaj bil pod imenom „Last“, nehal, ker nima blaga in se zanj malokdo briga. Novega konzumnega društva res ni ustanavljati, pač pa se naj na že dani podlagi ustvari konzumno društvo za uradnike vseh vrst in tudi druge uboge sloje. Dobro bi tedaj bilo, ako stvar res ne gre naprej, da se skliče posvetovanje vseh uradniških in drugih družin, da se določijo vsi potrebni pogoji. Uradnik ni samo za to tu, da dela in gara, pri tem pa požira slane in pobira drobtinice z bogato obloženih miz vojnih dobičkarjev. Pomagati pa si mora sam! Za to naj navedeno posvetovanje skliče odbor uradniške menze in pripravi tla za konzumno društvo. Vseh uradniških družin dolžnost pa je, da se posvetovanja polnoštevilno udeleže ter vsi pristopijo tudi vsi drugi sloji, ki se morajo boriti dnevno za ubogi košček kruha. Na ta način se bomo rešili pijavk, navijalcev cen in oderuhov! Le v samopomoči je spas!

Uradnik.

Zveza Drave z Savo. „Jugoslavija“: Naši Amerikanci, predvsem znani argentinski stokratni milijonar Mihanovič, pripravlja načrt za kanal med Savo in Dravo pri Zaprešiču, tako, da bi se osigurala velika plovba po Savi. Pri tem prihajata v obzir Bednja in Krapina. Teren pri Zagrebu je zelo ugoden za zgradnjo velike luke. Sama Drava, ki danes ne igra velike vloge (ker je plovna samo od Aljmoša do Osijeka), bi omogočila plovbo po Savi do Zidanega mosta, kar bi bilo seveda velikanskega pomena za razvoj industrije v severno iztočnem delu naše države.

Draginja na Dunaju. „Jugoslavija“: Pri nas se vse pritožuje čez draginjo, da je upravnost neznosna. To je tudi res. Vendar, da pokažemo, kako nebeško po ceni se pri nas živi v primeri z drugje, naj navedemo cene na Dunaju: 1 kg konjskega mesa 80 K, 1 kg govedine 100 K, 1 kg svinjske masti 120 K, a za kg moke ničle se plačuje 100 K, ako se more sploh dobiti v verižni trgovini.

Centralna uprava za trgovački promet sa inostranstvom, podružnica v Ljubljani pozivlja vse upravičene trgovce s suhimi jedilnimi gobami, ki nameravajo iste izvažati v Nemško Avstrijo, da vložijo najkasneje do dne 5. maja pri zgoraj imenovani podružnici prošnje za dovolitev izvoza. Prošnjam naj se prilože takoj tudi vozni listi. Na po navedenem datumu došle prošnje bi se ne moglo več ozirati.

Dopisi.

Cirkovce na Dravskem polju. Na naslov oblasti SHS v Ptuj! Iz političnih občin Cirkovce in Šikole je v narodni šoli v Cirkovcah vsolanih do 500 otrok, šola je šestrazredna, pa še premala, tako da je v enem razredu po 80 otrok. Na tēj šoli je vodja znani nemčurški učitelj Lukežič, ki našo mladino vzgaja — po svoje. Pri vseh občanah je neprijatelj in radi bi se bili

tega gospoda vzgojitelja že davno iznebili, ako bi našli pri predstojni oblasti pomoči. Občani bi radi napravili na oblasti pritožbo in jo tudi z obema rokama podpisali, pa bojijo se, da ne bi bila njihova prošnja uslišana in pritožbi ustrezno, in potem bi za to trpeli njihovi otroci v šoli! Iz tega vzroka se tem potem zatekajo v javnost in prosijo pomoči! Kakšen učitelj-vzgojitelj je Lukežič, sledi iz tega, da je v vojskinem času pod staro Avstrijo, kot žitni komisar, večkrat rekel krilate besede: „Den Bauern muß man drucken“ (kmeta je treba pritiskati!) V gostilni Debenak še sedaj čez uro popiva z nemčursko rodbino Staraschina v Cirkovcah ter si poje: „Kaj nam pa morejo, morejo, morejo . . . nič nam ne morejo, morejo, morejo itd. Fantje gredo ob 9. uri iz gostilne spat, ta vzgojitelj pa si notri prepeva! Gostilničar mu je ugasnil luč, Lukežič pa si je prinesel svojo (!) in pil ter popeval naprej. Iz tega vzroka so potem fantje pobili na gostilni šipe, ter pravijo: „Če nemčurji lahko ostanejo, zakaj pa moramo mi spat?“ 5letnega sina poštarice Marije Staraschina uči zasmehovati našo jugoslovansko državo na ta način, da ta otrok piše SHS in izgovarja to-le: „Sau-Hunde-Sammelstelle (svinjskih psov zbirališče)! In te besede izgovarja javno pred ljudstvom v trgovini Staraschina v Cirkovcah! Ali ni to očite hujskanje? Slovenci v Cirkovcah tega ne moremo več trpeti: zato prosimo višje oblasti, da to stvar preiskujejo, krivce kaznujejo in odstavijo šolskega vodjo Lukežiča od vodstva in šole. Nemčurska trgovka Staraschina nima učnega izpita, ker se trgovine ni učila, ona tudi izdeluje pokalice, pa nima za to sposobnosti in obrti. V njeni trgovini se vedno govori nemški. Vprašamo: Odkod je dobila sladkor, da ga je zamenjala za 4 hl vina? Prosimo, da ji obrtna oblast odvzame neopravičeno izvrševano obrt, nemčurke pa nas naj reši slovenski trgovec! Njena sinaha Marija Staraschina vodi v njeni hiši pošto, pa kako! Le pogledajte si enkrat, kako ležijo pisma, časopisi in druge stvari, namenjene naslovnikom, po trgovini okrog! Prosimo, da se ji pošta odvzame in nastavi sposobna zanesljiva moč. Sploh prosimo, da naj se v naši občini naselijo narodno zavedni obrtniki, nastavijo narodne učne moči — in potem boste videli, da bo v občini mir in red, ki ga sedaj ni. Ljudi, ki škilijo v Nemško Avstrijo, pa se naj požene čez mejo in mirna Bosna!

Ptujski nemčurji izzivajo! Trgovec Kraker v Ptuj se je povabil nekaj vsenemcev v vinograd; ko so si možakarji napili poguma, so demonstrativno zapeli „Das deutsche Wehlid“, „die Wacht am Rhein“ in druge izzivalne pesmi. Kaj bi se zgodilo s Slovencem, ako bi v Nemški Avstriji zapel slovensko pesem? Dobil bi batin, da bi bilo joj! V Jugoslaviji pa naj bi nemški hujskači prepevali izzivalne pesmi? To ne gre! Ako se še pojavi tak slučaj, si bodo nemčurji sami krivi, če se jim kaj pripeti. Naj gredo čez mejo v deželo lačenbergerjev; tamkaj lahko tulijo kolikor jim je drago, v Jugoslaviji pa ne bodo izzivali z nemškim rjoventjem.

Medjimurje se čisti. Kar so bili pri nas nemški uradniki in trgovci, to so bili v Medjimurju Madžari in židje, ki so izsesavali domače ljudstvo. Zdaj se je obrnilo. Nobena trgovina, nobena gostilna ali kavarna se ne dovoli tujcu. Preteklo soboto je iz Čakovca odpeljal cel vlak priseljencev, ki se zdaj zopet izseljujejo na Ogrsko.

Sv. Barbara pri Mariboru. Od nas se ni moglo nikdar ničesar slišati, saj naši študirani ljudje se ne ganejo. Imamo nadučitelja, ki je vse prej nego mož, nadsvetnika, ki se ne briga za nič in župnika, ki misli, da je več nego mi ali Bog. Bralno društvo je spet oživelo le v toliko, da se je pobrala udnina in to je spet pobral župnik. Kje je sedaj? Zakaj se ne porabi za nakup knjig in zakaj ne začne delovati Bralno društvo? Odgovor hočemo jasen in hiter! Gospodu nadučitelju pa svetujemo, da si naj ne prizadeva dobiti posojilnice v roke. On naj lepo našo mladino uči, v denarnih

zadevah se bomo že mi sami pobotali, saj v posojilnici je naš denar. Raje naj pazi na svojega zeta, da si ne bo svojih konj preveč krmil z eraričnim ovsom. Toliko za danes.

Demokracija. V vsaki družbi in po vseh ptujskih lokalih je čuti kritikovanje, godrnjanje in zbadanje. Skupnost se je razrahljala. Krive temu niso le osebnosti, kakor nekateri trdijo; stvar tiči globlje. Posledice dolgoletne vojne, preobrat, nepoučenost, slabo gnotno stanje, vse to tvori kvas za nezadovoljnost. Da imajo pri tem besedo tudi in osebnosti, je jasno. Vzroki tiče torej globoko v socialnem razvoju. Po vsem svetu se bije vseobči boj za enakost, bratstvo in svobodo proti izkoriščevanju, samodržstvu in reakcionarstvu. Tudi pri nas. Samo način imamo slab. Razkuževanje in čiščenje naj bi se ne pričelo s tem, da se plane v javnost, predno je povod zato. Začelo naj bi se v društvih, kjer ima vsakdo besedo. Tam bi se nudila prilika, da se nezadovoljnost v notranjosti odpravi. Pri nas pa je mesto tega zašla v družbo, v gostilne in odtod menda v javnost. Nezadovoljnost narašča posebno med nižjim uradništvom, med trgovskimi pomočniki in obrtniki na naslov višjega uradništva, kapitalizma in drugih. Družba se krha. Kritike je na obeh straneh dosti in predosti. Krivda je na eni, kakor na drugi strani. Ni vsak demokrat, ki se pridruža, da je. Res je, da ni mogoče vsakomur ustreči. A malenkosti ne bi smele igrati nikake vloge. Domišljava samoljubnost je otročja in smešna. Forum, kjer bi se lahko sestajala vsa družba, je Čitalnica, kakor je to bilo nekdanj. Tam so vsi včlanjeni. Gotovo bi se našli pri zabavnih večerih, poučnih predavanjih, posvetovanjih ali drugih prilikah, povedali bi hibe in napake drug drugemu v brk, končno pa bi se vendar sporazumeli. Delo bi se razdelilo, družba bi se zenačila in uspeh bi bil: složnost in skupno delovanje. Če bodo pa eni razdirali, kar bodo drugi zidali, ne bo uspeha.

Torej manj predsodkov in osebnosti, več strpnosti, prizanašanja, dobre volje, složnosti in demokratičnega duha! Treba je vzpodbude k boljšemu in k napredku, zatreti je treba vsak poskus reakcionarstva.

Tedaj si bomo vsi bratje v enakosti in svobodi.

Slabe ceste. V vsaki občini ptujskega okraja najdeš obilo pritožnikov, ki tožijo o slabih cestah a malo takih, ki so pripravljene sodelovati, da se popravijo. V ptujskem okraju se skozi celo vojsko ni ničesar storilo za izboljšanje cest, kakor okrajnih, tako občinskih. Pa okrajne ceste se sedaj popravljajo, le za občinske nima nihče skrbi. Ceste, posebno občinske, so v takem slabem stanju, da je promet po njih skoraj nemogoč. Letošnjo pomladno deževje pa je še pripomoglo k temu toliko, da so ceste sploh izgubile trda tla, da se živina do trebuha pogreza v blato, da ne more izpeljati ne lahkega, ne težkega voza; zgodilo se je večkrat, da je bilo treba živini sami pomoči, da ni v blatu obtičala. Zadnje naličje je še celo trde okrajne ceste tuintam tako poškodovale, da je treba za promet takojšnje poprave. Na občinskih cestah je mestoma opaziti, da so se naravnost pogrezile, posebno v Halozah; tam so jih plazovi kar po 50 in več metrov odnesli v grabo in cesta je izginila, zeva pa nepremostno brezno. Treba je nujne poprave vseh občinskih cest. Okrajni zastop ptujski je dal vsem občinam ukaz, da morajo do 1. junija ceste kolikor mogoče popraviti. Hoče pa okrajni zastop tudi z denarno in z dejansko pomočjo priskočiti občinam na pomoč in doseči, da bodo občinske ceste vsaj za silo porabne za promet. Ali nekaj je, kar je deloma krivo, da so ceste v slabem stanju in da se jih tako težko popravljajo. Prvo je, da se občinski zastopi in prejšnji nemčurški okrajni odbori niso brigali za ceste, dokler so bile poškodbe male in bi bilo stalo manj truda in stroškov. Drugo pa je, da noben občan ni imel smisla za dobro cesto, le zabavljal je; da bi pa pomagal in kaj popravil, to je prepustil drugim, ki tudi niso

ničesar storili. Tudi sedaj tožijo občinski predstojniki, da ne morejo cest popraviti, ker jim primanjkuje denarja, delavcev in voznikov, in da še tako dober nasvet občanom ne zaleže; za ukaze pa se tudi ne zmenijo. Treba bo torej res seči po priseni pomoči, to je po takozvani tlaki. Ko bodo ljudje opravili najnujnejša dela na polju in v vinogradih, tedaj naj občine s pomočjo okrajnega zastopa skličejo delavce in voznike ter ceste popravijo. Vsakogar, ki ne bo hotel sodelovati pri popravilu cest, pa naj se strogo kaznuje, in navrh naloži plačilo tistih stroškov, ki so nastali, da se je za zamudnika najel drug delavec ali voznik. Živina trpi, ljudje se mučijo, srce se krči vsakomur, ki gleda, koliko trpita žival in človek pri slabih cestah. Gotovo se bodo v vsaki občini našli pripravi ljudje, ki bodo skrbeli za zboljšanje cest. Okrajni zastop ptujski namerava meseca maja, kakor že zgoraj rečeno, pomagati pri popravljanju občinskih cest. Prebivalci ptujskega okraja, pomagajte vsak po svojih močeh! Saj bode to v Vašo korist!

Politične vesti.

Nenasitni italijanski imperijalizem. „Jugoslavija“ piše: Geografski inštitut de Agostini v Novari je izdal zemljevid zasedenega ozemlja. Ne zadovoljujejo se s sedanjo demarkacijsko črto, zahtevajo če celo cirkniško in loško sodno okrožje. Zanimiva so nekatera italijanska imena za slovenske kraje, tako se zove Cirknica — Circonico, Lož — Olisa, Stari trg — Borgovecchio, Kozaršče — Co-sarsca, Leskova dolina — Val dei Nucoli itd. Res, zavedni Notranjci so poslovenjeni Italijani!

Wilson je v glavnem priznal tri principijelne točke jugoslovanske delegacije. „Jugoslavija“ poroča: „Riječ SHS“ poroča iz Pariza: V tukajšnjih jugoslovanskih krogih trdijo — da se mora držanje ameriške misije od vse jugoslovanske javnosti sprejeti s timvečjo zahvalo, ker je ravnokar zavržena italijanska propaganda, ki je z vso močjo do zadnjega delala na to, da prevari svetovno javno mnenje. Wilson priznava naslednja, od Jugoslovancov postavljena načela: 1. londonska pogodba nikakor ne odgovarja več sedanjim razmeram. 2. na mesto dosedaj neprijateljske — Avstro-Ogrske je prišla prijateljska Jugoslavija, ki ne zasluži od strani alirancev nikakšno preziranje, temveč delavno pomoč. — 3. Merodajna mora biti za državno pripadnost enega področja samo volja tamošnjega prebivalstva — a jezični otoki morajo pripasti zaledju.

Obnašanje Italije proti Ameriki. LDU Bern, 29. aprila. ČTU. Iz New-Yorka se poroča: Ameriški listi objavljajo iz Italije vesti, po katerih razburjeno italijansko prebivalstvo ob vsaki priliki psuje amerikansko policijsko moštvo, ki se nahaja v Italiji. V Rimu je malone prišlo do resnega spopada. Odpoklic ameriških policijskih oddelkov iz Italije se vsled dogodkov odobruje. „Newyork Tribune“ pravi: Obnašanje Italije, kakor tudi vtis po nacionalistih vprizorjenega cestnega razgrajanja je dokaj neprijeten. Italija nikakor ne sme popolnoma pozabiti svoje zgodovine kot zaveznica. Njeni današnji zavezniki upajo, da se gotovi zgodovinski dogodki ne bodo zopet ponovili.

Italijani proti Francozom. LDU Ženeva, 29. aprila. Nezadovoljstvo v Italiji proti Franciji narašča, ker se v kljub odhodu Italijanov nadaljujejo razprave mirovne konference v Versaillesu. Nezadovoljstvo povzroča tudi, ker je francoski zastopnik na Dunaju izjavil odposlanstvu iz Južne Tirolske, da meje nemške Avstrije niso še določene. Po vsej Italiji se ponavljajo manifestacije. — Kakor poroča „Newyork Herald“, namerava Orlando predložiti poslanski zbornici kompromisni predlog, v čegar smislu bi bila oblast nad provincijo Reko in nad dalmatinsko obalo poverjena zvezi narodov, mesto Reka pa bi

pripadla Italiji. Italija naj bi dobila tudi jamstva za nadzorstvo na jadranskem morju.

Angleško časopisje za nas. „Jugoslavija“ piše: Po londonskih vesteh se z največjo napetostjo pričakuje v Angliji razplet pariških dogodkov. Vsi listi, na čelu „Temps“, celo nam dosedaj neprijateljske „Daily News“ stojijo na strani Jugoslovancov. Zadnji list izreka bojazen, da ne bi v Italiji, v slučaju definitivnega preloma, prišle na krmilo ekstremne struje, ki bi v Rimu brez dvoma dovedle do boljše vizma.

Pasič o Wilsonovi proklamaciji. Iz „Jugoslavije“ posnamemo: „Morning Post“ prinaša razgovor svojega poročevalca s Pasičem glede Wilsonove proklamacije o jadranskem vprašanju. Pasič smatra izjavo ameriškega predsednika za definitivno rešitev jadranskega problema. Stališče Wilsonovo temelji na podlagi pravice povsem v smislu njegovih velikih načel. Italijanske aspiracije so v direktnem nasprotju z načelom samoodločbe narodov. Rešitev jadranskega problema v Wilsonovem smislu je tudi z vidika splošnega interesa zelo važna, kajti samo v tem slučaju, da se zadosti načelu samoodločbe narodov, je mogoč začetek nove boljše dobe v Evropi.

Društvene vesti.

Tovarišem visokošolcem. Veselični odsek SZSA, podružnica Maribor priredi pod pokroviteljstvom gospe generalice Maistrove v zvezi z damskim odborom 10. in 11. maja v korist Akademskemu domu in Jugoslovanski akademski menzi v Zagrebu cvetlična dneva, združena s promenadnim koncertom, gledališko predstavo, veliko veselico in plesom. Pozivljamo tem potom vse visokošolce, osobito one iz mariborske okraja, da pri teh prireditvah dejansko sodelujejo. Za brezplačno prenočišče je preskrbljeno. Vsi ti tovariši naj pridejo do petka, 9. majnika v Maribor in se zglase v kavarni Central, gosposka ulica, kjer je stalno visokošolsko omizje. Eventuelna pojasnila daje tajnik veseličnega odbora, pravnik Stanko Moškon, Maribor, Augasse 19.

„Odbor.“

Mariborska Sokolska župa naznanja, da je dobila na razpolago za zlet v Čakovec poseben vlak, ki odide iz Maribora v nedeljo, 4. maja, ob 6. uri zjutraj. Sokolska društva so vabljeni, da se ga poslužijo. Tudi drugo prebivalstvo krajev ob progi Maribor Čakovec ga more v svrhu udeležitve pri zletu uporabiti, ker bo vlak stal na vseh večjih postajah. Za povratek odide vlak iz Čakovca isti dan ob 9. uri zvečer in pojde do Maribora. Radi te ugodnosti in radi okolščine, da velja zlet izpod madjarskega jarma osvobojenemu Medjimurju, se župa nadeja številne vsestranske udeležbe.

Najnovejše vesti.

Vstaja na Koroškem.

Ljubljanski dopisni urad poroča z 29. aprilom: Ko se je bila na Koroškem razširila vest o najnovejših dogodkih pri pariški mirovni konferenci in je prebivalstvo videlo, da je izginilo poslednje upanje in da se več ne more nadejati skorajšnjega rešilnega izreka oblastnikov pri pariški konferenci, je slovensko prebivalstvo koroških, od Nemce zasedenih krajev, zlasti Rožne doline in pa med Velikovcem in Celovcem ležečega ozemlja, seglo po samopomoči, razorožilo le slabotno upirajoče se nemške tolpe — ki pa so sicer deloma fraternizirale s prebivalstvom, — proklamiralo spojitve teh krajev s kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev ter naprosilo ob demarkacijski črti, ki so jo bile nemške čete zapustile, stoječe jugoslovanske vojaške oddelke, naj poskrbe za red in mir ter za varnost življenja in imovine in zlasti tudi za nujno potrebno prehrano vsled zanikarne organizacije prehranjevanja popolnoma izstradanega ljudstva.

Na pomoč naprošeni oddelki jugoslovanske armade si niso mogli kaj, da se ne bi odzvati temu nujnemu pozivu, in so zasedli več slovenskih krajev onstran nemške demarkacijske črte, ne da bi bili naleteli na odpor.

Prebivalstvo navdušeno pozdravlja osvoboditelje.

Med prebivalstvom, ki je jugoslovanske vojaške oddelke sprejelo z oduševljenjem, se je tekom mesecev zgodil popoln prevrat v čustvovanju in naziranju, in sicer tudi v slovenskih vaseh, ki so bile doslej znane kot nemčurske. Prebivalstvo je namreč od nemško-koroške deželne vlade zama pričakovalo in zahtevalo red in hrano, koroška vlada pa se je izkazala za nesposobno, preprečiti popolno anarhijo. Končno je prebivalstvo spoznalo, da more red, varnost in prehrano zagotoviti in dati edinole jugoslovanska vlada.

Vladino stališče napram Nemški Avstriji.

V tukajšnjih krogih sodijo, da v dogodkih poslednje noči ni videti nikakšne sovražnosti zoper Nemško-avstrijsko republiko, s katero želi jugoslovanska vlada prijateljskega sporazuma. Upoštevati je, da je dunajski državni urad za zunanje stvari jugoslovanski vladi ponovno izjavil, da ne mara na noben način jamčiti za početje nemško-koroške deželne vlade in koroške „Volskwehr“, in da se vsa premikanja ob demarkacijski črti kajpada gode brez prejudica za odločitev mirovne konference.

Italija popušča. — Wilson junak dneva. — Angleško delavstvo — Wilsonu.

Geneve, 29. aprila. (Pos. por. „Jugoslaviji“.) Sonnino in Salandra sta ob 2. pop. zapustila Paris. Prevladuje mnenje, da Italija konečno popusti v svojih zahtevah. Velik je vtis dejstva v Parizu, da Italija dobi od Amerike posojilo v znesku 250 milijonov dolarjev. — Wilson je junak dneva. Vodstvo delavske stranke v Londonu mu je brzojavno častilo in se izjavilo z njim solidarno. — Radiogram iz Lyona zelo obširno poroča o črnogorski Narodni skupščini v Podgorici dne 20. aprila, ki se je izjavila za ujedinenje z ostalimi Jugoslovani v kraljevino SHS.

Oglasi.

Obvezno zasilno cepljenje proti osepnicam v območju okrajnega glavarstva ptujskega. Deželna vlada za Slovenijo je odredila (odlok št. 2000 z dne 22. 4. 1919) v območju okrajnega glavarstva ptujskega zasilno cepljenje za vse one osebe, ki tekom zadnjih dveh let niso bile cepljene. Kdor je glasom tega odloka dolžan, podvreči se ponovnemu cepljenju in bise temu samovoljno odtegnil, se kaznuje z globo 10 do 1000 K oziroma z zaporom 1 do 6 tednov. Kraj in čas zasilnega cepljenja se bode občanom razglasil po občinskih in župnih uradih.

Deželna vlada za Slovenijo je bila primorana odrediti strožje ukrepe, da se končno zaduši kužna bolezen osepnice, ki že skoro leto dni razsaja v tukajšnjem okraju in zahteva mnogo žrtev, zlasti med starejšimi osebami in mladino. Osepnice ogrožajo danes skoro vso prejšnjo Spodnjo Štajersko in so velike nevarnosti za celo našo domovino, ker se hitro po ljudeh raznašajo iz kraja v kraj. Cepljenje proti osepnici, ki se izpopolnjuje že od leta 1798., ne povzroča nikakih strašnih posledic, o kojih se žalibog še danes pripoveduje med prostim ljudstvom in s tem odvrča ljudi od cepljenja. Da se včasih cep „prisadi“, je iskati krivdo pri cepljencu, ki ne pozna zadostne snage in se z umazanimi rokami dotika sveže rane ali pa gnojne izpuščaja. Kdor čuva snago, trpi le malenkostne bolečine, ki se ne dajo primerjati z groznim obolenjem za osepnico.